

. იყო

იყო ბურუსი გაურღვეველი  
და კაკანებდა ტყვიისმფრქვეველი.

დღემ მოღუშულმა წარბი შეხარა,  
დაცლილ ქუჩებზე მკვდრები ეყარა.

უცებ მაღალი ცეცხლი ავარდა  
და ზნელი ცისკენ გაინავარდა.

ცეცხლი ძლიერი დიდხანს ვინახე,  
როს იმედები სხვა დავინახე.

ეს მინდა ვუთხრა მიეთ-მოეთებს:  
მე ქარში ვიყავ, როცა პოეტებს

თქვენთვის საყვარელ ბუღბუღ-მდელოში  
ტკბილად გეძინათ საქართველოში.

1920